

Ermita de sant Benet

Segons descriu E. Cock en el seu llibre *"Anales del año ochenta y cinco"*, 1585, des de l'ermita de la Santa Creu sortia un camí "*camino muy lindo*" que portava a l'ermita de Sant Benet. Actualment hi ha més d'un camí que uneixen aquesta ermita i Sant Benet. Tot i que el camí més ufanós ara és el que, situant-se en el pla de la Trinitat va directament a Sant Benet, és el camí anomenat del GR 4, GR 172, és el camí anomenat *camí del Saurí* probablement no és el aquest el que esmenta E. Cock ja que es tracta d'un camí recent. El que sembla que unia les ermites de la Santa Creu i de Sant Benet era l'anomenat *camí dels Totxos*. En ell es veuen traces d'un camí més antic i era el que portava més ràpidament, tant a l'ermita de Sant Benet com a la de Santa Anna.

Ermita de sant Benet. Aiguafort de Pere Pau Muntanya i Francesc Remart (1790)

Ermita de sant Benet. Estat actual

Es creu que fou edificada entre 1530 i 1536 per tal de completar un circuit de cinc ermites (Sant Dimes, Santa Creu, Sant Benet, la Trinitat i Sant Salvador) evocadores de les cinc llagues de Jesús. La visita de les cinc ermites concedia les indulgències de les basíliques de Roma. Fou ampliada l'any 1562 per l'Abat Garriga. Per la seva ubicació i proximitat al monestir servia de lloc de recreació pels monjos. B. Joly, al 1585, descriu que el jardí de l'ermita era ufanós i ple de flors. De la descripció feta per l'abat Pedro de Burgos es dedueix que en un temps també fou residència del pare Vicari i director dels ermitans.

Ermita de sant Benet. Gravat al burí en Compendio historial (1758)

Ermita de sant Benet. Gravat d'Alexandre Laborde (1808)

Ermita de sant Benet. Gravat en Tres dias en Montserrat (1858)

Detall del gravat d'Alexandre Laborde (1808) de l'ermita de sant Benet on es veuren dibuixades les ermites de sant Jaume (esquerra) i de santa Magdalena (dreta)

Aquesta ermita fou enrunada pels francesos el 31 de juliol de 1812. Posteriorment, l'any 1816 fou restaurada, però s'abandonà definitivament el 1821.

Actualment, d'aquesta antiga ermita només queda una paret que correspon a la baixada a l'hort. Aquesta ermita fou enrunada pels francesos el 31 de juliol de 1812. Posteriorment, l'any 1816 fou restaurada, però s'abandonà definitivament el 1821. Molts anys després, els oblats benedictins emprengueren la seva restauració però, en lloc de recuperar l'antiga ermita, edificaren l'actual que fou inaugurada l'any 1927. Durant molt de temps la capella estigué tancada sense cap ús. Als anys 60 del segle passat un grup d'escaladors l'ocuparen i la convertiren en refugi lliure. Davant d'aquesta situació, la capella fou dessacralitzada i continua com a refugi. L'any 1979 un grup d'escaladors assumí la vigilància de l'espai i oferí una sèrie de serveis a les persones que hi anaven.

Com la majoria d'ermites hi havia un oratori adossat a la capella de l'ermita. En aquest cas l'oratori estava dedicat a Sant Escolàstica. Amb la particularitat de que, atès que l'advocació de l'ermita era Sant Benet, però com que aquest era celebrat en el monestir, aleshores Santa Escolàstica passà a ser la patrona d'aquesta ermita.

Ermita de sant Benet restaurada com a capella. Només queda de l'antic ermita un mur i unes escales.

Ermita	Coordenada X	Coordenada Y
Sant Benet	402567.020	4605289.900

Les coordenades corresponen al sistema de referència ETRS89 31 N Espanya i Portugal. Les coordenades s'han presa amb dos GPS i els ajustos s'han fet contrastant els valors amb mesures *in situ* i amb fotos aèries i alçament

topogràfics.